

państwowych (Dz. U. R. P. № 74, poz. 507) otrzymuje następujące brzmienie:

Przy przesiedleniach służbowych, zarządzonych z urzędu, przyznaje się należycie udokumentowanie faktyczne koszty, które jednak nie mogą przewyższać u funkcjonariuszów samotnych jednomiesięcznego uposażenia, dla utrzymujących do 4 członków rodziny dwumiesięcznego uposażenia, a dla utrzymujących więcej niż 4 członków rodziny trzymiesięcznego uposażenia (płaca zasadnicza łącznie ze wszystkimi dodatkami).

§ 6. Artykuł 8 cytowanego w poprzednim paragrafie rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„W wyjątkowych wypadkach, mogą być urzędnikom przyznane za zgodą Ministra Skarbu tytułem zwrotu kosztów przesiedlenia rzeczywiście poniesione wydatki o ile będą należycie udokumentowane, także i ponad normy ustalone w paragrafie poprzednim.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1921 r.; z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921, № 5, poz. 26).

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister Poczty i Telegrafów:

Stesłowicz

Minister Kolei Żelaznych:

⊗ w z. *J. Eberhardt*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Dr. J. Trzeciński

423.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1921 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na ziemie województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: grodzieńskiego, białowieskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego przepisów prawowych, o zakładach drukarskich, składach druków, widowiskach i zmianie nazwisk.

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze 12 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 10 poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Na ziemie województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: grodzieńskiego, białowieskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego rozciąga się moc obowiązującą:

- a) dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. P. № 14 poz. 186);
- b) dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o zakładach drukarskich i składach druków (Dz. Pr. P. P. № 14 poz. 146);
- c) dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. Pr. P. P. № 14 poz. 177);
- d) ustawy z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. Ust. R. P. № 88 poz. 478).

§ 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich z dnia 17 lipca 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 8 poz. 50) z dnia 27 marca 1920 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o zakładach drukarskich i składach druków (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 29 poz. 669), tudzież z dnia 2 kwietnia 1920 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. Urz. Z. C. Z. W. № 29 poz. 673).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Spraw Wewnętrznych:

W. Raczkiewicz

424.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 lipca 1921 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów celnych i taryfy celnej na obszary województw wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego i powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego i białowieskiego województwa białostockiego.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z umową o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisaną w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. z 1921 r. № 16, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszary województw: wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego oraz powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego i białowieskiego województwa białostockiego rozciąga się moc obowiązująca: 1) rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. Ust. Rz. P. z r. 1920 № 51, poz. 314), 2) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. Ust. Rz. P. z 1921 r. № 11, poz. 64) oraz 3) wszystkich rozporządzeń i przepisów, wydanych na zasadzie wyżej powołanych rozporządzeń.